

Koulutuskeskus Salpauksen Työelämä-podcastin 2. jakson litterointi.

Musiikkia. Koulutuskeskus Salpaus, podcast.

Otto Ripatti: Tervetuloa Salpauksen työelämäpodcastin pariin. Nyt on siis järjestyksessään toinen jakso viiden jakson työelämäpodcast-sarjaa. Minä olen Otto Ripatti ja tässä vieressäni on kollegani Henna Erkamo. Miltäs tuntuu järjestyksessä toinen jakso sinulle elämäsi aikana podcasteja?

Henna Erkamo: Joo, tää alkaa jo menemään aika hyvin täällä. Tosiaankin oon Henna Erkamo ja yritys- ja työelämäpalveluista opetusalojohtajana, mukava olla mukana.

Otto Ripatti: Joo, täähän menee sulla kuin ammattilainen, pikkuhiljaa.

Henna Erkamo: Aika kova luotto sulla minuun. [naurahtaa]

Otto Ripatti: Ehdottomasti. Meillä on aivan upea vieras tänään paikalla. Upea siksi, että suoraan parturista - eikö totta?

Wille Viittanen: No joo, näin piti tulla. Kyllä.

Otto Ripatti: Esitteletkö hieman itseäsi? Nimesi ja tittelisi voisi tässä kohtaa olla hyvä kuulijoiden tietää.

Wille Viittanen: Yes, eli Viittasen Wille. Wiitta Oy Heinola on meidän yritys. Asun Lahdessa, mutta käyn töissä sit Heinolassa ja siellä tehdään muovituotteita.

Otto Ripatti: Joo. Heinolaan kovasti teidän yritys profiloituu. Puhutaan siitä lisää hieman myöhemmin, mutta kerrotko vähän tarkemmin teidän tuotteesta - mitä te teette?

Wille Viittanen: No niin, meillä on monenlaista tuotetta mitä tehdään, eli sopimusvalmistus on se juttu ja tehdään esimerkiksi lihalaatikoita, mitä kaupoissa näkyy. On tällanen tuote, joka ehkä parhaiten näkyy kuluttajille. Sit omalla tuotemerkillä tehdään viemäriputken osia, tai niinkun me kutsutaan paskaputkiks niitä. Se on semmonen pienempi osa liikevaihtoo. Meillä on parikymmentä aktiivista asiakasta eri tuoteryhmissä ja siellä sitten...

Otto Ripatti: Ja parikymmentä aktiivista työntekijää, jos oikein ymmärsin?

Wille Viittanen: Kyllä. Joo, parikymmentä meitä on ja siihen muutama vuokrahenkilökin siihen päälle sitten aina tilanteen mukaan. Pienellä porukalla tehdään.

Otto Ripatti: Okei. Mä kuulin susta paljon kehuja, kun kävin tuolla Etelärannassa Muoviteollisuus Ry:n vieraana. Siellä muun muassa toimitusjohtaja Vesa Kärhä sanoi, että jos jonnekin veisi ulkomaisen vieraan tutustumaan suomalaiseen muoviteollisuuden yritykseen, niin hän veisi sen vieraan Wiitta Oy:lle. Miten kommentoit tällaista kehua?

Wille Viittanen: Ensinnäkin kaikkea mitä puhutaan ei kannata uskoa. Suurin osa pitää totta ja totuus saattaa olla vielä ihmeellisempi, mutta joo, onhan se mairitteleva totta kai jos Vesa on kehunut. Mut ollaan pieni yritys ja yritetty kuitenkin kehittää toimintaa ja olla aktiivisesti näkyvillä. Ehkä sieltä on sitten tarttunut Vesan tutkaan nää hommat.

Otto Ripatti: Joo, siellä pääkallopaikalla ollaan kiinnostuneita. Millä tavalla näkisit, et millasessa murroksessa muoviteollisuus on? Miltä muoviteollisuus näyttää 50 vuoden päästä?

Wille Viittanen: 50 vuoden päästä? Muovihan on nuorin materiaali, että sellanen 100 vuotta on vasta oikeesti tehty tuotteita ja ehkä sellaset viimeiset 50 vuotta vasta tosissaan, että on tullut muoviputket mitkä on lisännyt asuinmukavuutta ja helpottanut ihmisten elämää. Koska se on tuore ja nuori materiaalityyppi, niin me ei ollenkaan tiedetä niitä kaikkia mahdollisuuksia vielä. Nopeesti kehittyvä ja käytännössä mihin muovia käytetään tänä päivänä on ihmisten elämänlaadun parantamiseen, monella eri tavoin.

Otto Ripatti: Ja täähän on sellanen mitä kuluttaja ei usein ymmärräkään, että kuinka paljon on esimerkiksi erilaisia muovilaatuja ja mikä merkitys sillä on.

Wille Viittanen: Joo, siis ei ole yhtä muovia, vaan on satoja tuhansia erilaisia muoveja, joiden käyttötarkoitus aina vaihtelee ja poikkeaa toisistaan. Tää tuo myös sit haasteita vaikka kierrätykseen, eli jos halutaan kerätä pakkausmuoveja, niin siellä ei ole vain yhtä muovilaatua vaan useita erilaisia, mitä sit viedään ja pyritään sitten hyötykäyttää uudelleen.

Otto Ripatti: Osaatko kertoa, et minkälainen on sun rekrytointifilosofia? Minkälaista osaamista arvostat? Minkälaisen tyyppin palkkaat kaikkein mieluiten?

Wille Viittanen: No joo, hyvä kysymys. Tää on tietenkin kehittynyt aina vuosien varrella ja kokemus ja onnistumiset ja tietysti ne haastavatkin jutut aina opettaa ja vie eteenpäin. Kyllä mä lähdän siitä, että ennen kun ihan muodollista pätevyyttä katsoo, niin katsois sitä ihmisen asennetta ja kykyä hahmottaa uusia asioita ja miten suhtautuu juttuihin. Mä melkein sanoisin näin, että vaikka minkälaisen koulutuksen on saanut, niin joka tapauksessa uudestaan nää asiat joutuu opettelemaan työelämässä ja minkälaiset valmiudet sulla on sitten sieltä koulusta tiedonhakemiseen ja uuden oppimiseen - se ratkaisee sit sen sun tulevan uran.

Otto Ripatti: Toi on hirveen tärkeä pointti. Me puhutaan paljon Salpauksessa työelämätaidossa, mikä tarkoittaa just noita asioita. Sitä, että ihminen tietää miten työpaikalla toimitaan, millä tavalla kehitetään itseään, mistä haetaan tietoa - tällasia asioita. Se mitä me voidaan oppilaitoksessa opettaa on antaa valmiudet siihen että voi tulla ammattilaiseksi, koska teollisuushan on erityisesti näin niinkun esimerkinomaisesti, se on hirveen eriytynyttä. Eri firmat tekee tosi eri asioita ja meidän ei tietenkään voida oppilaitoksessa kaikkia maailman asioita opettaa, mutta me voidaan antaa eväät siihen että voi näissä eri teollisuudenaloilla menestyä.

Wille Viittanen: Joo, toi on, että... Mä tiedän että ihmisillä avautuu mahdollisuuksia ja sit niihin on syytä tarttua vaikka uuden työpaikan toivossa tai näin poispäin. Se on samalla sit jos se sattuu omalle kohdalle, niinkun tällai yrittäjänä, niin se on sitten jonkunlainen menetys, mutta on se sitten myös mahdollisuus uuden tiedon, uuden osaamisen, uuden henkilön hankkimiseen ja se pitäis nähdä mahdollisuutena aina siinä kohtaa.

Otto Ripatti: No, miten sä itse kokisit, että arvostatko enemmän oppiarvoja, substanssiosaamista vai asennetta?

Wille Viittanen: Kyllä mä lähtisin siitä asenteesta liikenteeseen. Kaikkee... Jos on hyvä asenne, niin pystyy omaksuu juttuja. Ehkä nyt kuitenkin tyypillinen teollisuuden työpaikka ei kuitenkaan oo sitä rakettitiedettä, että se hirvee oppikirjapohjainen osaaminen veis sua sinne eteenpäin. Tekemällä oppii ja hyvät työkaverit kun on, niin pystyy opettamaan.

Henna Erkamo: Wille, määrittele meille minkälainen on hyvä tyyppi.

Wille Viittanen: [naurahtaa] Ei, joo... Kiitos, tää oli hyvä. Ei siihen oo mitään, tuota... En mä osaa määritellä. En oo kyllä sen sortin filosofia enkä psykologi, että pystyisin määrittelee. Työ tekijäänsä opettaa ja sit sen näkee. Käytännön kautta, siis vasta kun tehdään yhdessä töitä, niin sit siitä nähdään että mihinkä menee.

Otto Ripatti: Niin, ehkä se hyvä tyyppi on se kun kysyntä kohtaa tarjonnan. Löytyy oikeanlainen tyyppi oikeanlaiseen paikkaan.

Wille Viittanen: Kyllä. Meillä on pitkiä työuria. Siellä on yli 40 vuotta ollut kaksikin kaveria duunissa samalla työnantajalla. Siinä on työnantajan nimet vaihtunut seinässä ja työpaikkakin fyysisesti muuttanut, mutta siellä on kuitenkin pysytty. Toisaalta meillä on nuoria henkilöitä, jotka on ehkä ensimmäisessä pysyv... Tai tämmösessä toistaseks voimassa olevassa työsuhteessa. Kaikenlaista tarinaa mahtuu siihen ja kaikille kyllä sijaa löytyy ja kaikilla on annettavaa siihen työyhteisöön.

Otto Ripatti: Joo, toi oli aika hyvä pointti. Ehkä se mitä joskus työelämä on ollut, että haetaan se yks hyvä paikka missä viihdytään ja ollaan siellä niin pitkään kun vaan ikinä mahdollista, niin ehkä työelämä on sillä tavalla muuttunut, että herkemmin vaihdetaan ikään kuin vaihtelun vuoksi myöskin sitä työpaikkaa. Et tavallaan mahtuu ehkä näitä molempia, että on sellasia jotka haluaa tehdä pitkää uraa samassa paikassa ja jotkut, jotka haluaa sitten vähän katsella ympärilleen.

Wille Viittanen: Joo, se on justinsa noin. Totta kai se pitkä ura varmasti kaikkia kiinnostaa, mutta totta kai elämä vie eteenpäin ja tilanteet muuttuu. Sillon pitää muuttua ja muuttua, jos on tilanne... Tai tuntuu siltä. Että ei oo syytä jäädä kyllä jumiinkaan.

Henna Erkamo: Kerroit siitä että hyvä tyyppi ja sitä kautta sitä osaamista saadaan sinne yritykseen, mutta onko sulle oppisopimus tuttu.

Wille Viittanen: Joo, kyllä meillä on oppisopimuskoulutuksen kautta kehitetty osaamista, eli jos on vaikka jotain uusia henkilöitä palkattu ja osoittautunut sellaseks kyyvykkääks tyypiks mitä voidaan kehittää, niin sit ollaan tarjottu esimerkiks muovimekaanikon ammattitutkintoa sitten tän oppisopimusmenettelyn kautta, työpaikalla oppien.

Henna Erkamo: Onko se sinusta hyvä vaihtoehto?

Wille Viittanen: Ehdottomasti. Kyllä, joo. Siinä saadaan täydennettyä sitä alan erityisosaamista, nimenomaan teoriapuolta, mitä ei siinä päivittäisessä työelämässä kyllä pystytä välttämättä antamaan, niin sieltä saa sitten koulusta uusia vinkkejä ja näkemyksiä sitten.

Henna Erkamo: No, minkälaisen... Nyt tulee nää kesätyöpaikkojen haut ja muut, niin minkälaisia vinkkejä antaisit sitten näille vaikka nuorille hakijoille. Jos hakevat teille kesätöihin, niin mitä asioita kannattaa ottaa huomioon?

Wille Viittanen: Joo, en osaa kyllä tuohon sanoa et onks meillä kesätyöpaikkoja varsinaisesti olemassa, mutta ylipäättään reipas asenne ratkaisee siinä ja asenne ylipäättään. Rohkeesti vaan sit kun näkee yritys- ja kesätyöpaikkailmoituksia, niin sinne vaan ottaa yhteyttä. Tietenkin kannattaa yrittää luoda semmonen persoonallinen, jollain tapaa vähän muistakin erottuva sitten hakemuksesta, niin sit pystyy ehkä loistaa sitten joukosta. Mä luulen, että tänä kesänäkin on valtava määrä ihmisiä jotka haluaa sitä samaa duunia kun kaikki muutkin, niin se on kyllä haastava juttu myös sitten rekrytoijille, että löytää sieltä ne oikeat henkilöt.

Otto Ripatti: Niin. Aina puhutaan siitä että työnhaku on vaativaa, mut se rekrytointi on myöskin ihan yhtä vaativaa.

Wille Viittanen: Se on tasan yhtä vaativaa ja mitä pienempi yritys kyseessä, niin jos siinä lähdetään henkilömäärää kasvattamaan niin rekrytointiin liittyvät riskit on aina huikean paljon suuremmat. Toki sitten jos miettii melkein mille alalle vaan, niin vuokrafirmojen kautta kannattaa kysellä kans paikkoja, koska sitä kautta se on kaikille aika paljon helpompaa ja siellä on ammattirekrytoijat, jotka kykenee sitten jeesaamaan sekä työnantajaa että työnhakijaa.

Otto Ripatti: Niin, mainitsit että te itsekin käytätte vuokratyövoimaa jonkun verran.

Wille Viittanen: Kyllä. Vuokratyövoima on meille ollut se työkalu suhdanteiden tasaamiseen. Valitettavasti nykyaikana työmäärä ei oo kovin tasainen eikä tilausmäärät etenkään, niin joudutaan sitten pikkusen aina tekemään työtä myös sen eteen, että saadaan se henkilökunta riittämään siihen kulloiseenkin tarpeeseen.

Otto Ripatti: Tähän tietysti koskee vähän kaikkea teollisuutta, ei pelkästään muoviteollisuutta.

Wille Viittanen: Varmasti kaikkia aloja, vois sanoa.

Musiikkia. Koulutuskeskus Salpaus, podcast.

Henna Erkamo: Wille Viittanen, sinä olet Hämeen Kauppakamarin teollisuusvaliokunnan uusi puheenjohtaja - onneksi olkoon.

Wille Viittanen: No, toista kautta mennään, että ei nyt enää niin uus, mutta...

Henna Erkamo: No, mutta aikahan menee aika nopeesti, et ei tässä mitään, mutta olet kuitenkin puheenjohtaja niin minkälaisia kehittämiskohteita näet tässä osaamisen kehittämisessä ja osaavan työvoiman saannin näkökulmasta, jos te mietitte siellä kauppakamarin, sen koko valiokunnan näkökulmasta näitä asioita.

Wille Viittanen: Joo, tää on kyllä aiheena sellanen mikä on toistuvasti esillä. On tärkeä osa sitä ylipäätään tekemistä. Ihmisethän kuitenkin kaiken tekee ja pyörittää sen yrityksen, niin ehdottoman, niinkun... Miten mä sanoisin? Ihan fundamentti juttu, että sen pitää olla kunnossa. Tästä kyllä keskustellaan ja ympäri Hämeen kuullaan sit sitä samaa aina vähän, että osaavan työvoiman saamisessa on haasteita, mutta siinä on kyllä... Alueelta löytyy varmasti työntekijöitä, mutta kuinka saadaan kohtaamaan sitten ne henkilöt ja työpaikat. Se on haaste.

Otto Ripatti: Ja tähän on tietysti asia missä Salpauksella on iso rooli. Me koulutetaan muovialalle, koulutetaan prosessiteollisuuteen ihmisiä. Mitä parempi keskusteluyhteys meillä on alueen yrityksiin, niin sitä paremmin me pystytään myöskin räätälöimään se osaaminen vastaamaan nimenomaan tän alueen tarpeita.

Wille Viittanen: Kyllä joo ja siinä oppilaitosyhteistyö on Hämeen Kauppakamarin osaltakin tärkeässä roolissa. Siellä on tehty työtä ihan toimialasta riippumatta, siitä kuinka palkkaat kesätyöntekijää ja mitä pitäis ottaa huomioon työharjoittelujen suhteen ja muut, et se on... Haaste on tunnistettu ja sitä työstetään kyllä.

Musiikkia. Koulutuskeskus Salpaus, podcast.

Otto Ripatti: Puhuit aikasemmin jo, että olette nimenomaan heinolalainen yritys, vaikka et henkilökohtaisesti ehkä siellä itse vaikutakaan, mutta keskustellaan vähän Heinolasta paikkana yrittää. Muuttotappiokunta, vähemmän ihmisiä jatkuvasti, mutta toisaalta yritysellä on hyvinkin elävää.

Wille Viittanen: Heinola on ollut isossa murroksessa tän teollisuuden ja suurten, teollisten työpaikkojen vähentyessä. Siellä on monta isoa työnantajaa jotka on joutunut sulkemaan yksiköitään. Mun mielestä tätä pikkusen hiekkalaatikon ulkopuolelta katsoen, niin se Heinolan tekeminen ja imago ja maine on aika hyvällä tolalla. Siellä on tehty paljon hyviä asioita ja sanotaanko, että kaupunki ei ainakaan jarruta sitä yritystoimintaa. Päinvastoin, siellä on tiloja tarjolla, siellä on tekijöitä olemassa, niin ihan hyvä paikka.

Otto Ripatti: Koetko että Heinola kaupunkina tukee yrittäjiä oikealla tavalla tällä hetkellä?

Wille Viittanen: No, en tiedä mikä on oikea tapa ja mikä on väärä tapa, mut ei se ainakaan haittaa liiketoimintaa - lähdetään siitä.

Otto Ripatti: [naurua] Se on aika hyvä lähtökohta.

Wille Viittanen: Joo, mutta jos mietitään Heinolan kaupunkia, niin varmasti sama haaste kun kaikilla muilla kaupungeilla, että pitää olla sitä elinvoimaa siellä ja pitää kaupungilla olla vetovoimaa, et saada uusia asukkaita, mutta myös pitovoimaa että ne olemassa olevat asukkaat pysyy. Tokihan siinä on liike-elämällä tärkeä rooli, että on niitä työpaikkoja. Toisaalta Heinola on pieni kaupunki, missä on kaikki palvelut lähellä. Keskustasta löytyy erilaisia erikoisliikkeitä, mitä vaikka täältä Lahdesta ei löydy likimainkaan keskustaa. Kyllä mä näen, että Heinolalla on hyvä mahdollisuus kehittyä tästä eteenpäin paljon.

Otto Ripatti: Ja monialainen Salpauksen kampus, joka kyllä pitää huolta kaikkien yritysten osaamistarpeista.

Wille Viittanen: Se on tärkeä osa kaupunkia, että löytyy niitä koulutuspaikkoja, että ei tarvii sen takia muuttaa kaupungista pois. Kyllä.

Otto Ripatti: Kiitos paljon vierailusta, Wille Viittanen Wiitta Oy:stä. Tämä oli Salpauksen työelämäpodcastin järjestyksessään toinen jakso. Olehan hyvä kuuntelija linjoilla, me palataan uuden materiaalin kanssa aalloille tuota pikaa. Kiitos, hei.

Musiikkia. Salpaus, ole hyvä.

Äänite päättyy.